

JIŘÍKOVINY

www.homijiretin.cz

Horní Jiřetín a Černice info, listopad 2019

Město
Horní
Jiřetín

PROSINEC 2019

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

A MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

5. 12. / 16:00 / KULTURNÍ DŮM, KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA V ČERNICÍCH

8. 12. / 16:00 / HOSTINEC U JEZEŘÍ

VÝSTAVA FOTO LADY

10. 12. / 16:30 / KULTURNÍ DŮM

Členky fotoklubu FOTO LADY již po několikáté svými snímky ozdobí chodbu kulturního domu.

ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY

11. 12. / 17:00–18:30 / KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

I letos budeme zpívat s Deníkem. Letošní ročník doprovodí i kapela Zlej sen.

SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS

15. 12. / 16:00 / KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Soubor Schola Gregoriana Pragensis se řadí mezi přední interprety středověké duchovní hudby. V Horním Jiřetíně vystoupí v rámci festivalu Hudební setkání.

Vstupné: 50 Kč

ČESKÁ MĚŠE VÁNOČNÍ

BRIXIHO KOMORNÍ SOUBOR TEPLICE

22. 12. / 17:00 / KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Na vánoční koncert srdečně zve Brixihův komorní soubor Teplice, město Horní Jiřetín a římskokatolická farnost Horní Jiřetín.

Vstupné: dobrovolné

SPOLEČNÉ ZPÍVÁNÍ V KOSTELE

25. 12. / 17:00 / KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

SILVESTR PRO DĚTI

28. 12. / 16:00 / KULTURNÍ DŮM

NOVOROČNÍ OHŇOSTROJ

1. 1. 2020 / 18:00

NÁM. 1. MAJE

našeho města. V sousedství pošty byla zadržena plocha pro kontejnery tříděného odpadu, opraven byl také chodník před „mlýnem“. Na cestě od kulturního domu k „horní“ škole se nyní buduje zcela nový chodník, který by měl přispět k vyšší bezpečnosti dětí směřujících ke škole. V ulici Janovské se prodlužuje stoka splaškové kanalizace.

V loňském roce vybudovalo město v blízkosti kulturního domu novou trafostanici pro zajištění dostatečného příkonu pro městské objekty ve střední části Horního Jiřetína. Z nové TS byla nejdříve napojena horní škola, letos byly zbudovány nové přípojky pro dolní školu, poštu, mlýn a bývalý objekt chovatelů. Tato investice umožní instalaci ekologických zdrojů vytápění v uvedených objektech.

Na své původní místo se po zrestaurování vrátil krásný klasicistní pískovcový podstavec, na nějž byla nově osazena busta slavného jiřetínského rodáka Franze Glaessera. Úplné dokončení skladatelova památníku je plánováno na příští rok.

I nadále jsme nuceni řešit stále se opakující nešvary – pobíhání psů po ulicích nebo třeba volný pohyb ovcí po frekventovaných silnicích. Všichni nezodpovědní chovatelé budou přísněji postihováni. Také nás trápí velmi rozšířené nepovolené kácení mnohdy zdravých a krásných stromů. Bylo by skvělé, kdyby si lidé mnohem více uvědomovali, co všechno nám každý jednotlivý strom poskytuje.

Začíná advent. Město připravilo pro toto krásné období řadu kulturních akcí, které mohou přispět k vytvoření příjemné a klidné atmosféry. Detailní program na celý prosinec najdete uvnitř čísla.

Vážení spoluobčané, přeji vám, aby pro vás byl advent krásným obdobím bez zbytečného spěchu a nervozity.

Vladimír Buřt

Slovo starosty

Naše zastupitelstvo má za sebou první rok svého působení. Hodnocení dosavadní činnosti je samozřejmě na občanech, ale myslím, že není zač se stydět. Stihlo se toho celkem dost a řadu věcí se podařilo rozhábat. Realizuje se hned několik důležitých

investic najednou, řada dalších je ve fázi projektové přípravy. I v dalších letech tohoto volebního období chceme naplňovat naše priority, jimiž jsou především podpora školství a sportu, zajištění lékařské péče, ochrana životního prostředí a celkové z kvalitnění života našich občanů.

I závěr roku je plný práce na řadě míst

Dotazy, plání, info: kultura@homijiretin.cz / 725 136 863 | www.homijiretin.cz | Facebook / Horní Jiřetín a Černice INFO, Horní Jiřetín kulturní

Rozhovor s Vojtěchem Staňkem

Až na Arabský poloostrov zavedla práce Vojtěcha Staňka. Fyzioterapeut z Horního Jiřetína tam žije a pracuje v Saúdské Arábii. O své práci, volném čase i odlišných společenských pravidlech povyprávěl městským listům. „Myslím, že v Saúdské Arábii si naši práce víc váží. Češi tu většinou pracují s VIP klienty nebo přímo se členy královské rodiny. Máme tady moc dobrou pověst,“ prozradil mimo jiné v rozhovoru.

Jak dlouho již pracujete a žijete v Saúdské Arábii?

Už to bude pomalu deset let. Původní plán byl asi dva až tři roky, ale jedna z prvních věcí, kterou se tu člověk naučí, je raději nic neplánovat.

Co vás tam přivedlo?

Řekl bych, že většina lidí sem jde za penězi nebo před něčím utíkají z domova. Já jsem vždycky toužil po práci v zahraničí. Chtěl jsem poznat jinou kulturu, trochu cestovat a posunout se na profesní úrovni. Jsem moc rád, že na tu cestu kývla i moje žena Mirka. Pracujeme oba jako fyzioterapeuti. Saúdská Arábie by nás určitě ani nenapadla, nebýt naší bývalé šéfkyně Renaty z Janských Lázní. Ta nám řekla o své několikaleté zkušenosti. I přes pochybnosti rodiny a přátel jsme do toho nakonec šli. Arabské země mají v Evropě nálepkou teroristů a všeho „zla“ na světě. Než jsme sedli na letadlo, tak jsme prošli interkulturním tréninkem a poznali spoustu lidí, kteří v Saúdské Arábii dlouho žili a pracovali. K mému překvapení měli všichni jen pozitivní zkušenosti.

Jak se na Arabském poloostrově žije?

Po přiletu nás čekal „kulturní šok“. V agentuře nás na to dobře připravili, ale prvních pár měsíců určitě nebylo jednoduchých. Měli jsme potíže s jazyky. Angličtina je tu oficiální jazyk v nemocnicích, protože tam vždy pracuje tým lidí z celého světa. Oba jsme měli základní komunikační znalosti, ale profesní angličtina je trochu jiná. Navíc jsme se museli začít učit arabsky. Naprostá většina klientů anglicky neumí. Pro mě je téměř nemožné pracovat s někým, když se nedomluvíme.

Na co všechno si člověk musí zvyknout?

Na mnoho jiných pravidel. Ženy tu chodí zahalené, nesezdané páry se nesmí ukazovat na veřejnosti, muži a ženy tráví většinu času odděleně, pětkrát denně se tu modlí, je tu prohibice a zákaz vepřového masa.

Pro nás cizince tu mají oddělené resorty, kde můžeme žít naším způsobem života. V podstatě je to obrovský komplex s restaurací, fitkem, tenisovými kurty a bazény. Je to celé obehnané vysokou zdí s ostatním drátem a hlídají nás vojáci. Uvnitř se můžeme

oblékat, jak chceme, nebo chodit společně třeba do bazénu, což mimo tato zařízení nejde. Je to taková „zlatá klec“.

Co všechno bylo potřeba zařídit?

Mnoho věcí. Řidičák, auto, bankovní účet atd. Nikdy bychom to nezvládli bez ochoty našich kolegů nebo jen místních kolemdoucích. Byrokracie je tu o něco horší než v Čechách. Na všechno mají spoustu času, což může být opravdu frustrující. První tři měsíce jsme dokonce zvažovali návrat domů.

Ale nakonec jste vše zvládli...

Ano. Lidé jsou tu velmi milí a pohostinní. Až to s tím někdy přehánějí. Váží si toho, že se snažíme mluvit arabsky, a často jsme pozváni na svatbu nebo večeri. S tím už jsem trochu opatrnější. Vždycky to přirovnávám k výkrmu jako v té pohádce o perníkové chaloupce. Pokud jste tu něčí host, musíte ochutnat doslova všechno, co je v domě. Jídlo je tu vynikající. Žijeme v Rijádu, kde máme restaurace s mezinárodní kuchyní. Asi nejtradičtější místní jídlo bude „kabsa“. Je to v podstatě obří talíř s rýží a nějakým masem. Většinou jde o kuře, jehněčí nebo velblouda.

Jak moc je rozdílná práce fyzioterapeuta u nás a v Saúdské Arábii?

Myslím, že v Saúdské Arábii si naši práce víc váží. Češi tu většinou pracují s VIP klienty nebo přímo se členy královské rodiny. Máme tady moc dobrou pověst.

Jako fyzioterapeut tu mám více pravomocí. Veškerou léčbu si řídím sám bez dohledu lékaře. Taky máme na klienty mnohem víc času. V Čechách je skoro luxus mít na pacienta hodinu. Tady mám i dvě, když je třeba. A samozřejmě máme několikanásobně vyšší platy.

Jediné, na co si musíme dávat pozor, je odhalování pacientů. V Čechách se každý automaticky svléká už ve dveřích, tady jsou na to hodně citliví.

Taky se většinou snažím vyhýbat náboženským a politickým debatám. Člověk to tu musí brát, jak to je. Je mnoho věcí, které mi tu vadí a které jako Evropan nechápu. Ale oni to cítí podobně. Rozhodně jsem do Saúdské Arábie nepřišel nikoho měnit nebo soudit. Je to prostě jiný svět.

Jsem moc rád, že jsem tady tak dlouho. Za těch deset let se tu změnilo spoustu věcí k lepšímu. Nynější král a korunní princ jsou hodně moderní a z ultrakonzervativního království se stává místo podobné Spojeným arabským emirátům. Ženy tu mohou řídit, volně se pohybovat bez souhlasu mužského poručníka, už se nemusí zahalovat, máme tu kina a umělce z celého světa. Země je teď volně přístupná pro turisty. Nic z toho nebylo před pár lety ani myslitelné.

Jak trávíte volný čas? Cestujete?

Zpočátku jsme byli ze všeho nadšení a hodně času jsme trávili cestováním po Rijádu a okolí. Po pár měsících jsme si konečně mohli pořídit první auto a vyjet i ven do pouště a začít objevovat tuhle nádhernou zemi.

Když to člověk vidí poprvé, je to fakt zážitek k nepopsání. Oba milujeme kempování v přírodě a tady je to k tomu jako stvořené. Každá část Saúdské Arábie je trochu jiná. Od písků různých barev přes hory a nádherně čisté Rudé moře.

Lezu po skalách. S několika přáteli jsme založili horolezecký klub, který mám dodnes na starosti. Děláme „sandboarding“, což je v podstatě stejně jako prkno na sněhu. Jen to trochu víc bolí, když člověk spadne. Pár let zpátky jsme podpořili projekt se saúdským ministerstvem turismu a učili jsme místní o těchto sportech. Donedávna tu měli jen fotbal. Teď se vše rychle mění.

Taky se hodně potápíme. Moře je tady zatím nedotčené. Turismus tu začal teprve nedávno.

Kolik stojí benzín?

Zatím je pořád levný. Díky tomu jsme procestovali skoro celý Střední východ, kus Asie (Filipíny, Malajsii, Thajsko, Indie atd.). Lezli jsme na Kilimandžáro v Africe, projeli národní parky nebo chodili na túry v Gruzii, Arménii či Rumunsku.

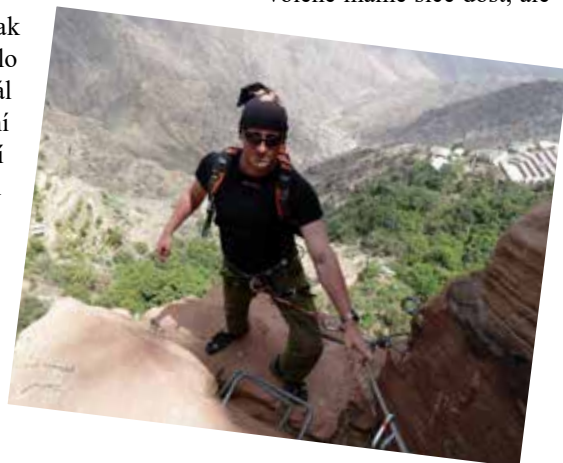
Navštívili jsme už opravdu mnoho míst, ale posledních pár let nás nejvíce zaměstnává naše dcera Lucie. Letos oslavila již čtvrté narozeniny. Na cestování tak už není tolik energie. Naší malé stačí ke štěstí dětské hřiště a „zmrzka“, takže je ve výsledku úplně jedno, kam jedeme na dovolenou. Většinou teď vybíráme cokoliv v našem časovém pásmu.

Žije tam hodně krajanů?

Máme tady spolek, který sdružuje Čechy a Slováky. Letos jsem se tak trochu omylem stal jeho předsedou. Pořádáme společné výlety, udržujeme naše tradice a tak. Myslím, že to je třeba hlavně kvůli dětem, které tu žijí.

Jak často jezdíte do České republiky?

Do Čech jezdíme jen jednou do roka. Dovolené máme sice dost, ale

nikdy si tam moc neodpočineme. Všichni nás chtějí vidět, takže většinu času strávíme na kafi nebo přesuny. Je určitě super se s každým pozdravit, ale je to hodně náročné, obzvlášť s malou.

Vzpomínáte na Horní Jiřetín?

Na Jiřetín vzpomínám vředy rád. Jsou tam moje kořeny, rodina, kamarádi, moje mládí, první pivko nebo třeba první pusa. Mám radost z toho, jak to tam teď ožívá. Vidím mnoho změn k lepšímu.

Vrátíte se někdy natrvalo do České republiky?

Určitě ano. Už jsme tu dlouho a peníze nejsou všechno. Chybí nám rodina, přátelé i naše země. Po nějakém čase v poušti člověku začnou chybět obyčejné

věci jako procházka lesem, čtyři roční období nebo vůně litvínovské chemičky...

Jiří Beneš

www.bkst.cz

BRIXIHO KOMORNÍ SOUBOR TEPLICE

ve spolupráci s městem Horní Jiřetín a s Římskokatolickou farností Horní Jiřetín

vás srdečně zvou na tradiční

VÁNOČNÍ KONCERT

JAKUB JAN RYBA

**Česká mše vánoční
„Hej, mistře“**

v neděli 22. prosince 2019 od 17.00 hod.

kostel Nanebevzetí Panny Marie

Horní Jiřetín

Dirigují: Zdeněk Pavlovský
Vratislav Řezáč

Vstupné dobrovolné

Anketa Třídíte odpad?

Jaroslava Wohlová, 68 let, Horní Jiřetín

„Ano, třídím. Pravidelně. Vymývám kelímky, vyplachuji lahve. Mastný papír vyhazuji mimo. Šetřím tak přírodu, napomáhám recyklovat plast. Myslím, že je to důležité a je to třeba.“

Romana Marázová, 36 let, Horní Jiřetín

„Odpad v současné době třídím částečně. Není pro mě problém třídít bio odpad, jelikož kontejner na bio odpad mám na zahradě u domu. S plasty, papírem a sklem je to již horší, to netřídím. Kontejnery na tento odpad jsou od našeho domu dost daleko a je nutné dvakrát přejít silnici v dost nepřehledných místech. Mám dvě malé děti, z toho jedno v kočárku, a nedovedu si představit přebíhat tuto silnici, kdy mám v jedné ruce kočárek, v druhé ruce držím syna za ruku... a ještě mít odpadky.“

Helena Záděrová, 45 let, Horní Jiřetín

„Třídít odpad by mělo být povinné. Nechceme přece nikdo žít na smetišti. Třídíme papír, plasty a sklo. I v našem třídění vidím rezervy. Někdy se z pohodlí do koše hodí věci, které by se daly třídít. Možná kdyby měl každý dům popelnice na tříděný odpad, mohlo by to pomoci. Možná stačí jen si to nastavit v hlavě a být důslední.“

Simona Rjasková, 25 let, Černice

„Myslím, že třídění je v dnešní době samozřejmé a mělo by být povinné. Kromě toho je třídít odpad v dnešní době jednoduché, barevné kontejnery jsou v podstatě na každém rohu. Je to navíc potřebná věc, už kvůli ohledu na životní prostředí. Nijak mě to neobtěžuje, a když v tom máte systém, nezabere to ani příliš času.“

Výsledky gymnastek v Českém poháru společných skladeb

Gymnastky z oddílu TJ Sokol Horní Jiřetín se v podzimní sezóně zaměřily především na závody Českého poháru 2019. Pohár měl 4 kola – v Plzni, Mariánských Lázních, v Českých Budějovicích a v Ústí nad Labem. Šance na postup do Českomoravského finále měly skladby, které se zúčastnily alespoň tři kol a probojovaly se mezi 5 nejlepších týmů z Čech. Těchto 5 týmů bylo doplněno týmy z Moravy a ty se pak společně utkaly na finále v Praze 23. 11. 2019.

Takto se našim závodnicím dařilo:

0. kategorie B

Skladba bez náčiní 1

- skladba ve složení – Křepelková, Kerzlová, Zpěváčková, Sikorová, Škarková
- ročníky 2012
- trenérky: Büttnerová Lucie a Kovtanová Petra
- umístění ve 3 kolech Českého poháru – 2. místo – 3×
- celkové hodnocení poháru – 2. místo (z 9)
- umístění ve finále Českomoravského poháru – 6. místo (z 10)

Skladba Takata

- skladba ve složení – Kvasničková, Langhamerová, Větrovcová, Svitáková, Pravda
- ročníky 2013 a 2014
- trenérka: Smoláková Michaela
- umístění ve 4 kolech Českého poháru – 3. místo – 2×, 4. místo – 2×
- celkové hodnocení poháru – 4. místo (z 9)
- umístění ve finále Českomoravského poháru – 7. místo (z 10)

Skladba Waka Waka

- skladba ve složení – Johanová, Sachetová, Novotná, Popluharová, Šnorová, Kubačová
- ročníky 2013
- trenérka: Horáčková Veronika
- umístění ve 3 kolech Českého poháru – 5. místo, 6. místo, 7. místo
- celkové hodnocení poháru – 7. místo (z 9)

I. kategorie

Skladba Obruče 4

- skladba ve složení – Trnková, Berková, Vandírková, Johanová
- ročníky 2007, 2008, 2009
- trenérka: Horáčková Veronika
- umístění ve 4 kolech Českého poháru – 4. místo, 5. místo, 7. místo, 8. místo

- celkové hodnocení poháru – 6. místo (z 20)

Skladba Obruče 5

- skladba ve složení – Kvasničková, Langhamerová, Větrovcová, Svitáková, Pravda
- ročníky 2009, 2010
- trenérka: Smoláková Michaela
- umístění ve 4 kolech Českého poháru – 8. místo, 9. místo – 2×, 10. místo
- celkové hodnocení poháru – 10. místo (z 20)

III. kategorie

Skladba Švihadla

- skladba ve složení – Leichnerová, Sigmundová, Staňková, Hollicková, Zimová
- ročníky 2004, 2005
- trenérka: Bělinová Kateřina, Leichnerová Jitka
- umístění ve 2 kolech Českého poháru – 5. místo, 6. místo,

Za krásné výsledky společných skladeb patří poděkování všem gymnastkám, jejich trenérkám, cvičitelkám i instruktorkám.

Další poděkování patří i rodičům za jejich spolupráci a podporu na závodech.

Renáta Smoláková

Koncem listopadu se ve sklepních prostorech kulturního domu uskutečnilo taktické cvičení. Jeho cílem byl zásah jednotky PS Litvínov ve spolupráci s JSDH Horní Jiřetín zdolávání požáru a vyhledávání osob pomocí termokamery. Cvičení se jako figuranti účastnili i mladí hasiči z Horního Jiřetína a Černic.

Foto: Jiří Beněš

Klub seniorů

Členové klubu seniorů Horní Jiřetín a Černice navštívili v letošním roce opět řadu významných kulturních památek a pozoruhodná města. Cesta k nim vedla vždy krásnou krajinou. Pokud někdo sledoval zajímavě natočený pořad o naší šlechtě, určitě poznal řadu míst, která jsme obdivovali osobně, například Jemniště, Konopiště, Pernštejn atd. Posledním velkým výletem, tentokrát dvoudenním, byla návštěva vinného sklípku v Čejkovicích, druhý den byla plánovaná prohlídka zámku Lednice, ale to časově nevyšlo – pouze několik „statečných“ vyšláplo schody v minaretu. Přes neustálé varování všemi možnými prostředky před takzvanými šmejdy jsou někteří lidé nepoučitelní. Mluvčí mostecké policie paní Ludmila Světláková s pomocí dvou herců nám zajímavou přednáškou a zejména scénkami osvětlila praktiky těchto podvodníků. Měli bychom si to pamatovat. Dalším zajímavým povídáním spojeným s konkrétní ukázkou

za pomoci patřičných přístrojů bylo to na téma zdraví. Pokud výsledek ukázal nějaké odchylky, nabídli manželé Kovandovi pomoc zakoupením léčivých prostředků. Zhlédli jsme dvě divadelní představení, v prvním exceloval herec Milan Kňážko, ve hře Mauglí byli jako vždy výborní mostečtí herci. Několik seniorů opět navštěvuje univerzitu třetího věku, především zajímavé přednášky o různých místech ve světě. Těšíme se na tradiční setkání seniorů okresu v Citadele Litvínov, kde si opět vyzkoušíme znalosti – následně přízně štěstěny. Teď už jen prozradíme, že se tradičně každou adventní neděli sejdeme na různých místech. Popovídáme, ohodnotíme přinesené dobroty a možná bude i překvapení. Posledním celodenním výletem v letošním roce bude návštěva adventní Prahy. Na naší poslední schůzce v letošním roce přivítáme snad čerta a anděla – určitě však Mikuláše, kteří nám rozdají anonymní dárečky.

Evža Strítěská

Foto: Klub seniorů Horní Jiřetín

Připomínka slavného rodáka

Okolí kulturního domu nově zkrášluje busta slavného hornojiřetínského rodáka Franze Glaessera. Hudební skladatel se v Horním Jiřetíně narodil v roce 1798. Výrazný hudební talent se u něj projevil už v dětství. Již ve dvanácti letech se stal zpěvákem dvorní kapely v Drážďanech. V roce 1815 odešel do Prahy studovat housle a skladbu. Po studiích se přesunul do Vídně. Tam také po čase dostal zakázku na hudbu k romantickému dramatu Bärenburgs Sturz. Po velmi úspěšné premiéře (22. 8. 1817) se stal dirigentem ve slavném divadle Theater in der Josefstadt. Zde se také seznámil s Ludwigem van Beethovenem. Glaesser zkomponoval více než 120 scénických děl. Později se stal šéfdirigentem Královské opery a v roce 1845 byl jmenován dvorním kapelníkem.

bas

foto: Jiří Beneš

Soubor DreamModelingByAnn pokřtil koncem listopadu speciální kalendář. Ten vznikl ve spolupráci s Asociací pro vzácná onemocnění. „Křest dopadl výborně a po celou dobu akce panovala krásná atmosféra. Prodalo se i hodně kalendářů, výtěžek z prodeje pomůže hendikepovaným dětem. Všem děkuji, že dorazili, a doufám, že lidé podpoří i naše další vystoupení,“ okomentovala za soubor Anna Sipplová.

bas

Foto: DMbA

Z historie trucktrialového týmu

Blíží se konec roku, nastává čas bilancování, a tak se ohlíží i Truck Trial Team Horní Jiřetín. Ale protože byla letošní sezona spíše nezajímavá, bude to ohlédnutí poněkud vzdálenější.

Náš tým i nadále trápí pracovní vytížení našich členů, což v konečném důsledku znamenalo nejen vynechání některých podniků, ale vážne i příprava závodních speciálů. Nicméně umístění našich posádek přesně uprostřed jedenadvacetičlenného startovního pole při účasti několika poloprofesionálních posádek není zas až tak špatný výsledek. A samozřejmě nemůžeme opomenout naši akci pořádanou spolu s městem, která přivádí to nejlepší z trucktrialového cirkusu k nám do Jiřetína. Letos nám ji sice zhatilo počasí, ale o to víc se těšíme na TRUCK TRIAL SHOW 2020, která se bude konat 9. května 2020!

No, a protože se letos nic moc zajímavého neudálo, pojďme se tentokrát vrátit na úplný začátek.

U zrodu trucktrialového týmu stáli především Petr Leichner a Jarda Kocourek, a dlužno říci, že větší střelec a nutič byl Jarda. Soutěže nákladních automobilů v terénu je fascinovaly již řadu let, nejprve jen na Eurosportu, a když se toto motoristické odvětví dostalo do Čech, tak i naživo. A tak se zdálo jen otázkou času, kdy se do trucktrialu pustí sami. Postupně se jim podařilo „nenápadně“ pro trucktrial nadchnout jednoho z manažerů firmy CANNONEER, kde byli zaměstnáni, a tak mohli začít o aktivní účasti v soutěži vážně přemýšlet. Samozřejmě nejvíce tíhli k osmikolovým tatrám, tedy ke královské třídě S5, na druhou stranu chtěli něco výjimečného, neokoukaného. Nakonec to vyřešila náhoda. V té době se

čas od času objevila ve šrotu i nějaká ta vyřazená vojenská technika a koncem února 2007 přišel jejich šéf, že ví o uralu, jestli ho nechtějí. O uralech se toho moc nevědělo, ale přemýšlení netrvalo ani moc dlouho. Počáteční zklamání, že to nebude osmikola, se rychle změnilo v nadšení, že to bude unikát! A tak se čtrnáct dní před prvním závodem přivezly dva uraly, jedna uložka bez kabiny a holé šasi zhuntované z kamenolomu. Nastala horečná přestavba! K Jardovi a Petrovi se přidali Pepa Bárta a Luděk Novotný a byl tu základ našeho týmu. Dělal se dlouho do noci, často až do ranních hodin. Pomáhat chodil kdekdo a neocenitelná byla i podpora firmy. Nakonec se podařilo vše stihnout a ve dvě ráno v den závodů mohlo zaznít: „Hotovo, jedem!“ Spát už jsme nešli, vyjeli jsme rovnou na závody.

První, památečný závod se jel 21. a 22. dubna 2007 v Milovicích. Na závodistiště jsme dorazili po probdělé noci v šest ráno. Místo alespoň krátkého oddechu honem ještě poslední úpravy, technická přejímka, rozprava a v deset do sekcí. Nervozita stoupala, nikdo netušil, jak se bude ural chovat v terénu, protože na nějaké zkoušení prostě nebyl čas. A pak to přišlo. První sekce, první branka a ... konec! Ural skončil v hlubokém příkopu a museli ho potupně vytáhnout. V této „pasti“ ale zůstaly všechny vozy, takže to zas takový průšvih nebyl.

Hned v druhé sekci však náš ural ukázal, co v něm je, celou sekci se nám podařilo projet bezchybně, a tak jsme si mohli dopřát přímo v sekci vítězoslavné kolečko: „Koukejte – ural je tady. A umí!!!“

A následovaly další úspěšně projeté sekce. Jak Jardovi přecházelo řízení urala do krve a posádka se postupně sžívala, byly

výsledky čím dál lepší. Samozřejmě ne vždy vyšlo vše na 100 %, přeci jen jsme teprve objevovali skrytý potenciál našeho vozu a zároveň odhalovali jeho slabá místa. K úžasu všech jsme však hned náš úplně první závod vyhráli a stali jsme se tak nedílnou součástí trucktrialového „národa“!

Další úspěchy následovaly a naše posádky vyhrály v roce 2007, co se dalo, a v seriálu mistrovství České republiky v soutěži nákladních automobilů vybojovaly v sezoně 2007 obě první místa. Posádka Jaroslav Kocourek – Petr Leichner získala titul mistra České republiky v soutěži nákladních automobilů v terénu v kategorii S4 a posádka Luděk Novotný – Josef Bárta titul vicemistra. Kromě vítězství ve všech podnikcích obsadily naše posádky obě první místa i ve vloženém závodě Extrém Truck Trial v Mohelnici. Prostě sezona ve stylu „Veni–vidi–vici“. Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem.

Pro úplnost je nutno dodat, že dlouhou dobu do týmu patřili Karel Prošek a Tomáš Hrnčíř, dnes máme i manželskou posádku Honza a Brigita Wohlovi a nastupuje druhá generace trialistů, kdy se Tom Leichner střídá už řadu let u volantu s Pepou Bártou, spolu získali dokonce i jeden z našich titulů mistra republiky, a Ondra Kocourek dělá kopilota svému tátovi.

Samozřejmě jezdit a sbírat úspěchy by se nedalo bez obrovského pochopení našich rodin, bez pomoci kamarádů a nešlo by to ani bez sponzorů a podpory našeho města a firmy CANNONEER, za což všem moc a moc děkujeme!

Petr Leichner

Foto: Truck Trial Team Horní Jiřetín

Dárky a ekologické Vánoce

Lepicí páska, nůžky, mašličky a krásně barevný vánoční papír. Tahle základní výbava každého Ježíška může vypadat na první pohled docela nevinně. Samotný papír umíme dobře zrecyklovat. Z barev na vánočních papírech, kterými rádi obšťastňujeme naše oko, se ale při recyklaci vytvoří kontaminovaný kal, který obsahuje různé chemikálie. Zvláště v případě levných výrobků platí, že čím je papír barevnější, tím větší bude následná zátěž pro přírodu. A pak jsou tu všechny ty zářivé stužky, taštičky a pytlíčky z plastu, které jsou pro přírodu dokonalou pohromou. Dalším problémem je země původu. Velká část vánočních papírů k nám totiž putuje ze zahraničí. Papír už dorazí buď hotový, připravený k distribuci, nebo ho výrobci u nás potiskují. Když kouknete na etiketu, původ snadno zjistíte. Bohužel, tenhle údaj ale nemusí vypovídat o celé cestě výrobku až do vašich rukou. Dobrá zpráva je, že už dnes v obchodech najdete balicí papíry s certifikátem FSC. Ten zaručuje výrobu ze dřeva pocházejícího z šetrně obhospodařovaných lesů.

Naštěstí existují i šetrnější a popravdě i mnohem krásnější možnosti, jak dárek pod stromeček zabalit. Pokud ještě nemáte dárky

zabalené, máme pro vás několik tipů na jejich ekologické a k přírodě šetrné zabalení, které vás nemusí stát nic, ale znamenat může hodně, a to nejen pro přírodu, ale také pro atmosféru u vánočního stromečku.

Recyklované papíry (havana nebo šedák). Napadlo by vás někdy, že nudná šedá role recyklovaného papíru v sobě skrývá ohromný potenciál stát se vánočním plátnem pro vaši tvorbu? Svůj šedý balíček můžete vyšívat, orazítkovat vánočními motivy, ozdobit bambulemi, přírodním materiálem, adventními symboly či oblíbenými rodinnými fotografiemi. Pro balení dárků také skvěle poslouží noty, novinový papír nebo staré mapy a komiksy. Záleží na tom, komu je dárek určen.

Papírem to rozhodně nekončí – například šperk můžete schovat do ořechové skořápky, hromadu drobných dárků umístíte do sklenice, plechové dózy nebo tubusu.

Novým trendem pro šetrné Vánoce je po celém světě japonská technika furoshiki – je to umění spočívající ve skládá-

ní, vázání a točení látky. Krásné na tom je, že se pak látky mohou dědit po generacích nebo jednoduše posílat dál a dál a dál. Stejně tak můžete ušít klasické pytlíčky a balit dárky do nich. Materiál na balení nemusíte rovnou kupovat, zkuste se podívat do skříní a třeba najdete staré kousky oblečení, které lze využít.

Inspirujte se našimi tipy, jak dárky zabalit s ohledem na přírodu, a přitom stále hezky a originálně.

Lucie Benešová

Foto: cz.pinterest.com

Vánoce v Horním Jiřetíně a Černicích

Blížící se adventní a vánoční období přinese do Horního Jiřetína a Černic tradiční akce s jedinečnou atmosférou. Tou největší je bezpochyby Rozsvěcení vánočního stromu. V programu, který se letos uskuteční 5. 12., nebude chybět velký betlém, živá zvířata, vánoční příběh, adventní trhy ZŠ a MŠ Horní Jiřetín, speciální vánoční stánky, ochutnávka vynikajících štrúdlů nebo punč na zahřátí. Akce jako vždy zakončí samotné rozsvěcení vánočního stromu a mikulášská nadílka v kostele Nanebevzetí Panny Marie. V prosinci se lidé dále mohou těšit na výstavu fotek klubu FOTO LADY. Členky klubu svými zajímavými snímky již po několikáté ozdobí chodbu hornojiřetínského kulturního domu. I na koledy v prosinci samozřejmě dojde. Nejdříve si obyvatelé Horního Jiřetína a Černic v rámci projektu Česko zpívá koledy 11. 12. zazpívají v kostele Nanebevzetí Panny Marie s Deníkem, podruhé se ve zmíněném kostele při koledách potkají 25. 12. na akci Společně zpívání. A krásný barokní kostel zve v prosinci i na zajímavá hudební setkání. První se uskuteční 15. 12., kdy prostory kostela rozezná soubor Schola Gregoriana Pragensis. Soubor založil v roce 1987 David Eben a řadí se mezi přední světové interprety středověké duchovní hudby. Posluchači i odborná kritika oceňují na nahrávkách a koncertních projektech dramaturgickou nápaditost a muzikální interpretaci, se kterou soubor zpřístupňuje repertoár ležící u samých kořenů evropské hudební kultury. Druhé hudební setkání v kostele Nanebevzetí Panny Marie přinese tradiční Českou mši vánoční, tentokrát v podání Brixihho komorního souboru Teplice. Kulturní rok 2019 završí v kulturním domě Silvestr pro děti.

bas

SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS
umělecký vedoucí: David Eben

Adventus Domini
15. prosince 2019, 16:00
kostel Nanebevzetí Panny Marie Horní Jiřetín
vstupné 50 Kč

www.hudebni-setkani.cz

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA V ČERNICÍCH

8. 12. * 16.00
Hostinec u Jezeří

SILVESTR 2019 POD LESEM ALL INCLUSIVE

1000,- Kč/ osoba (rezervace nutná)

777 713 393

Na co se můžete těšit?

Pivo, víno, alkohol dle výběru

Živá hudba

Welcome drink, přípitek

Brambůrky, oříšky

Výzdoba

Rautový stůl – Samuraj, řízečky, saláty, sýry,

Půlnoční polévka, kanapky

...Večer plný zábavy...